SLUJBA SFÂNTULUI MUCENIC IULIU VETERANUL

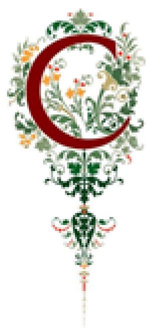

LA VECERNIA MICĂ

La *Doamne, strigat-am...*, se pun stihirile pe 4.

Glasul 1:

Podobie: *Prealăudaților Mucenici...*

Cu florile laudei acum, ceata credincioșilor, veniți cu toții să încununăm pe Sfântul Mucenic Iuliu veteranul, pe ostașul lui Hristos, pe cel ce cu miresmele Raiului ne înmiresmează azi la cinstită pomenirea lui, către Domnul milă mijlocindu-ne *(de 2 ori)*.

Porunca tiranului păgân și toată năvala lui ai înfruntat-o, viteazule, neînfricoșându-te de osânda morții, și, cu dragoste vestind pe Cel pururea viu, viu te-ai făcut pe Acesta, Mucenicule, către Care viață mijlocește-ne.

Și lanțuri răbdând pentru Hristos, și tăierea capului, te veseleai, fericitule, învrednicindu-te a fi părtaș prin patimi Patimii Acestuia și sfintei învierii Sale din morți, prealăudatule; și pe noi, dar, cu mijlocirea ta, ne arată părtași ai acesteia.

Slavă..., Glasul 1:

Astăzi adunându-ne cu bucurie, să prăznuim pomenirea cea preacinstită a purtătorului de chinuri ale lui Hristos, a slăvitului Iuliu, ostașul cel din Durostorum și cetățeanul Împărăției celei cerești. Că se roagă pururea lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum..., a Praznicului.

LA STIHOAVNĂ

Glasul al 6-lea:

Podobie: *Casa Efratului...*

Astăzi, cei credincioși, să prăznuim cu râvnă pe Iuliu, mucenicul, pe cel ce pentru Domnul ca un viteaz a pătimit.

Stih: *Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul, cel din Liban, se va înmulți (Psalm 91, 12).*

Celui ce a zidit și cerul și pământul slujind până la moarte, de fața Lui în ceruri te veselești, Slăvitule.

Stih: *Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori (Ps.91,13).*

Celor ce-ți săvârșim, Slăvitule, cu râvnă dumnezeiescul praznic, iertare de păcate la Domnul mijlocește-ne.

Slavă...,

Cu mijlocirile lui Iuliu, veteranul, Hristoase, miluiește-i pe cei ce Ți se închină cu frică și cu dragoste.

Și acum..., a Praznicului.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule... și celelalte.

TROPARUL

Glasul al 5-lea:

Podobie: *Pe Cuvântul...*

Cu podoaba virtuților strălucind și împodobit cu lumina muceniciei fiind, Sfinte Iuliu, strălucești mai mult decât soarele, diamantule slăvit, luminând pe cei ce-ți fac cu dragoste pomenirea cea de-lumină-purtătoare, de-Hristos încununatule.

Slavă..., Și acum..., a Praznicului.

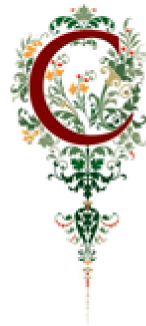
LA VECERNIA MARE

După obișnuitul Psalm, se cântă: *Fericit bărbatul…*, starea întâi.

La *Doamne strigat-am…*, se pun stihurile pe 8: 3 ale Praznicului și 5 ale Sfântului.

Glasul al 4-lea:

Podobie: *Dat-ai mântuire...*

eată adunându-ne, de-mucenici-iubitorilor, într-un glas cu evlavie veniți să îl lăudăm pe preaminunatul Iuliu, veteranul, pe mucenicul lui Hristos, pe credinciosul ostaș al Domnului, pe stâlpul adevărului, pe ucenicul

Cuvântului, că se roagă Acestuia, mântuindu-ne sufletul *(de două ori)*.

Martor neînfricat arătându-te, Ziditorului cerului minunatule, și în fața tiranului propovăduindu-L, pe stăpânitorul acestei lumi ai biruit, pe al vieții Stăpânitor urmând, pe Martorul cel credincios, pe Iisus, Mucenice; la Acesta solește, dar, mântuindu-ne sufletul.

Sabia cuvântului lui Dumnezeu, preaviteazule, cu îndrăznire scoțându-o, nici graiul tiranului, nici amenințarea, și nici ascuțișul sabiei nu te-a spăimântat, ci ai dobândit, întru răbdarea ta, cununile nestricate și veșnice, din mâna Puitorului-de-nevoințe, de-Hristos-iubitorule.

Sfântă pomenirea ta rămâne în veci, minunatule Mucenice al Domnului, că frica Acestuia – cea curată – în suflet purtând-o, pururea nicicum nu te-a înfricoșat osânda morții celei vremelnice, ci mai vârtos te-ai temut de cea de veci, înțelepte, rămânându-ți, cum ai râvnit, Sfinte, laudă veșnică.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Astăzi cetele oștilor celor fără de trupuri la pomenirea Purtătorului de chinuri stau înainte, luminând cugetele credincioșilor și lumea strălucindu-o cu harul; că acesta, ca un adevărat ostaș, nu împotriva trupului oștindu-se, ci împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, lupta cea bună s-a luptat, călătoria bine a săvârșit, credința a păzit; și acum întru locașurile veșnice sălășluindu-se, împreună împărățește cu Împăratul Hristos, Căruia și mijlocește să ne dăruiască nouă mare milă.

Și acum..., a Praznicului.

VOHOD

Lumină lină…

Prochimenul zilei

PAREMIILE:

Din Poorocia lui Isaia, citire:

(43: 9-14)

Neamurile toate laolaltă să se adune și să se strângă popoarele! Care dintre ele ne-au dat de știre aceasta și ne-au făcut proorocii? Să-și aducă martorii și să dovedească, să audă toți și să zică: «Adevărat! Voi sunteți martorii Mei», zice Domnul, «și Sluga pe care am ales-o. Ca să știți, să credeți și să pricepeți că Eu sunt: înainte de Mine n-a fost Dumnezeu și nici după Mine nu va mai fi! Eu, Eu sunt Domnul și nu este izbăvitor afară de Mine! Eu sunt Cel ce am

vestit. Cel ce am izbăvit și Cel ce am prezis și nu sunt străin la voi. Voi sunteți martorii Mei», zice Domnul. «Eu sunt Dumnezeu din veșnicie și de aici încolo Eu sunt! Nimeni nu poate să iasă de sub puterea Mea și ceea ce fac Eu, cine poate strica?» Așa zice Domnul, Izbăvitorul vostru, Sfântul lui Israel.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:
(3: 1-9)

Sufletele drepților sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuți că au murit și ieșirea lor din această lume s-a socotit pedepsire și plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi pedepsiți în fața oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți, cu mari binefaceri vor fi dăruiți, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânșii și i-a aflat vrednici de El. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci și ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și va împărăți peste dânșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El vor înțelege adevărul și credincioșii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:
(4: 7-15)

Dreptul, de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Că bătrânețile sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se măsoară cu numărul anilor, ci căruntețile sunt înțelepciunea oamenilor, iar vârsta bătrâneților, viața nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit și fiindcă viețuia între păcătoși, a fost mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui sau viclenia să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune și neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Desăvârșindu-se în scurt timp, dreptul a plinit ani îndelungați; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta Dumnezeu S-a grăbit a-l scoate din mijlocul răutății. Iar popoarele au văzut și nu au cunoscut, nici nu au pus în gând una ca aceasta. Că har și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

LA LITIE

glasul 1:
Însuși glasul.

Cum vom lăuda luptele tale, sfinte Mucenice, căci cu trup muritor fiind îmbrăcat, pe vrăjmașul cel fără de trup ai biruit; că toate meșteșugirile lui surpându-le, nici de amenințările tiranului nu te-ai spăimântat, nici făgăduința vicleană a bunătăților celor pământești nu te-a înșelat, nici tăierea capului nu te-a plecat; ci toate întru nimic le-ai socotit, pentru dragostea Ziditorului tău; pe Care nu înceta rugându-

L pentru pacea lumii și pentru mântuirea sufletelor noastre.

glasul al 6-lea:

Ostaș nebiruit te-ai arătat, slăvite mucenice, Iuliu; căci cu arma Crucii fiind înconjurat, la luptă ai ieșit asupra începătorului răutății; pe care, prealuminat oștindu-te, l-ai și surpat, și cununa biruinței ai luat de la Însuși Puitorul de lupte și Stăpânul, Cel ce împărățește pururea.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Pe cei ce pe pământ cu cântări și laude te fericim pe tine, mucenice, Iuliu, în ceruri răsplătește-ne, milostiv făcându-L nouă pe Stăpânul și iertare de păcate mijlocindu-ne; și tulburările cele potrivnice încetează-le, ca, viață pașnică având, să slăvim pe Hristos, Cel ce cu slavă te-a încununat pe tine.

Și acum..., a Praznicului.

LA STIHOAVNĂ

glasul 1:

Podobie: *Ceea ce ești...*

Pe purtătorul-de-chinuri pe mucenicul Iuliu, veniți, creștinilor, să-l cinstim cu credință pe cel ce prin tăierea capului său capul șarpelui a tăiat și boldul morții prin moartea sa a zdrobit, în Hristos biruitor fiind.

Stih: *Așteptând am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea* (Ps. 39, 1-2).

Cu al tău sânge pământul nostru s-a sfințit și sfintele locașuri, care ți-au primit duhul, că, Sfinte, pe vrăjmașul cel netrupesc în priveliște biruind, cu Purtătorii de chinuri te veselești în locașurile veșnice.

Stih: *Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei* (Ps. 39, 3).

La Împăratul a toate și Ziditorul tău mucenicească îndrăznire dobândindu-ți, Slăvite, fierbinte mijlocește neîncetat pentru cei care săvârșim praznicul tău, Mucenice, cinstindu-te cu credință și cu dragoste.

Slavă..., glasul al 3-lea:

Praznic mucenicesc, credincioșilor, cu dumnezeiesc cuget văzând săvârșindu-se, Dumnezeului nostru, Celui minunat întru sfaturi, cântare de mulțumire să-I aducem. Că mucenicul, Iuliu, ca un ostaș adevărat al Împăratului a toate, nevăzuta stăpânire a puterii potrivnice a biruit, întru blândețe și buna-mărturisire desăvârșind dumnezeiasca

putere. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Și acum..., a Praznicului.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule... și celelalte.

Dacă se face binecuvântarea pâinilor, se cântă Troparul Sfântului *(de 2 ori)* și Născătoare de Dumnezeu *(o dată).*

TROPARUL

Glasul al 5-lea:

Podobie: *Pe Cuvântul...*

Cu podoaba virtuților strălucind și împodobit cu lumina muceniciei fiind, Sfinte Iuliu, strălucești mai mult decât soarele, diamantule slăvit, luminând pe cei ce-ți fac cu dragoste pomenirea cea de-lumină-purtătoare, de-Hristos încununatule.

LA UTRENIE

La *Dumnezeu este Domnul...* se cântă troparul Praznicului (de două ori). *Slavă...,* al sfântului (o dată). *Și acum...,* al Praznicului (o dată).

După prima catismă,
Sedealna întâi,
Glasul al 4-lea:
Podobie: *Degrab ne întâmpină pe noi...*

Sfântă pomenirea ta, slăvite Iuliu, sosind, întreaga Biserică o luminează acum, pe toți adunându-ne să te cinstim pe tine cu cântări, Mucenice, cel ce ai dat tăierii capul tău pentru Domnul, tăind preaînțelepțește capul vicleanului.

Slavă... Și acum…, a Praznicului.

După a doua catismă, sedealna a doua,
glasul 1:
Podobie: *Mormântul Tău, Mântuitorule...*

Cu sângele cel curs din grumazul tău, Sfinte, slăvit ai înecat păgâneasca închinare, jertfă curată Mirelui Hristos aducându-te; ci, cununile slavei luând de la Dânsul, mijlocește-ne, prealăudatule Iuliu, iertare greșelilor.

Slavă... Și acum…, a Praznicului.

Polieleu: Robii Domnului...

MĂRIMURILE

Glasul 1:

Stih 1: *Dumnezeu este scăparea noastră și puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pe noi foarte* *(Psalm 45, 1)*.

Mărimu-te pe tine, de-chinuri-purtătorule, sfinte mucenice, Iuliu, și cinstim sfântă pomenirea ta.

Stih 2: *Vărsat-au sângele lor ca apa, împrejurul Ierusalimului* *(Psalm 78, 3)*.

Stih 3: *Că pentru Tine suntem uciși toată ziua* *(Psalm 43, 24)*.

Stih 4: *Socotiți am fost ca niște oi de junghiere* *(Psalm 43, 24)*.

Veniți toți cu credință să lăudăm pe Iuliu, mucenicul lui Hristos, zicând: pe cel cu adevărat ostaș nebiruit.

Stih 5: *Trecut-am prin foc și prin apă, dar ne-ai scos pe noi la odihnă* *(Psalm 65, 11)*.

Stih 6: *Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale* *(Psalm 15, 3)*.

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori)!

După Polieleu, Sedealna.

Glasul al 3-lea:

Podobie: *De frumusețea…*

Adevărat ostaș, prealăudatule, al Împăratului celui ceresc fiind, cu Crucea Lui ai biruit tăria celor potrivnici; ci acum la tronul Lui cu soboarele Sfinților, mijlocește pururea pentru cei ce te laudă și fac pomenirea ta, cântându-ți: Bucură-te, slăvite Mucenice.

Slavă..., Și acum..., a Praznicului.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea: *Din tinerețile mele...*

Prochimen, glasul al 4-lea:

Așteptând am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea *(Ps. 39, 1-2)*.

Stih: *Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei* *(Ps. 39, 3)*.

Toată suflarea....

EVANGHELIA:

De la Matei (10, 23-31):

„Zis-a Domnul ucenicilor Lui: Când vă vor prigoni în cetatea aceasta, fugiți în cealaltă. […] Așadar, nu vă temeți! Cu mult mai de preț decât păsările sunteți voi.”

(Caută joi în săptămâna a 3-a după Pogorârea Sfântului Duh.)

Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Purtătorului Tău de chinuri, Milostive, curățește mulțimea greșelilor mele.

Și acum...același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor mele.

Stih: *Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare milă Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre (Ps. 50, 1-2).*

Și idiomela,
glasul al 6-lea:

Ostaș nebiruit te-ai arătat, slăvite mucenice, Iuliu; căci cu arma Crucii fiind înconjurat, la luptă ai ieșit asupra începătorului răutății; pe care, prealuminat oștindu-te, l-ai și surpat, și cununa biruinței ai luat de la Însuși Puitorul de lupte și Stăpânul, Cel ce împărățește pururea.

Canoanele

Canonul Praznicului, cu irmosul pe 6 și canonul sfântului pe 6.

Cântarea 1

Canonul Sfântului

Canonul mucenicului, al cărui acrostih este Laudă mucenicului Iuliu aduc.

Glasul al 8-lea:

Irmos: *Apa trecând-o...*

Legea lui Hristos, preaviteazule, *cea scrisă de Duhul întru tablele inimii*, prin mucenicie arătând-o, Împărăția cerească ți-ai dobândit.

A ta pomenire de peste an voind cu cunună de cântări să o încununez, din cer, încununate mucenice, cu harul tău mintea mea îndreptează-o.

Slavă...,

Umbrindu-te harul lui Dumnezeu, gura ta ai lărgit, ca un leu, Mucenice, asupra vrăjmașilor credinței, pe Ziditorul a toate mărturisind.

Și acum..., a Născătoarei:

Scară către ceruri te-ai făcut, zămislind cu trupul pe Cuvântul lui Dumnezeu; la Care, Fecioară, ca o maică, ne mijlocește iertarea greșelilor.

Catavasiile Praznicului.

Cântarea a 3-a:

Irmosul: *Cel ce bolta cerească...*

Defăimând dumnezeii acestui veac mincinos, martor te-ai făcut cu îndrăznire Dumnezeului celui viu mărturisirea ta, pecetluindu-o, fericite Iuliu, cu stropirea sângelui.

Arătatu-te-a Domnul luminător minunat, o,

preaminunate Iuliu, pe tăria Bisericii, cu strălucirile pătimirilor tale lumea luminându-o, prealăudate.

Slavă...,

Minunat ai săgetat cu ale răbdării săgeți toată păgâneasca pornire împotriva lui Dumnezeu, gonind cu sabia bărbăției, Slăvite, toate năvălirile celor necredincioși.

Și acum..., a Născătoarei:

Ajutorul tău grabnic, Maică, știindu-l noi, robii tăi, pururea alergăm către tine întru primejdie, că apărare ești și scăpare preatare și zid întărit și scut drept-credincioșilor.

SEDEALNA sfântului,
glasul al 4-lea:
Podobie: *Degrab ne întâmpină...*

Cu Crucea întrarmându-Se slăvitul Tău Mucenic, Hristoase Dumnezeule, a biruit pe vrăjmaș, pe al răutății începător, lumii ca un luceafăr minunat a strălucit, călăuzind pe oameni la închinarea Treimii. Pentru a lui mijlocire, ca un Bun, mântuiește-ne.

Slavă..., Și acum..., a Praznicului.

Cântarea a 4-a:

Irmos: *Auzii, Dumnezeule...*

Ucenic al Cuvântului vădindu-te, Sfinte, după cuvântul Lui ți-ai urât până și sufletul, viu în ceruri iarăși dobândindu-ți-l.

Celui care a întocmit cerul și pământul ascultător fiind, ai rămas, preaînțelepte, nesupus poruncilor tiranului.

Slavă...,

Neplecat arătându-te la făgăduințele dregătorului, ai plinit făgăduința ta către Împăratul împăraților.

Și acum..., a Născătoarei:

Biruință trimite-le celor ce te cântă, Maică a Domnului, împotriva uneltirilor celor preaviclene ale vrăjmașilor.

Cântarea a 5-a:

Irmos: *Luminează-ne pe noi...*

Iernii idolești vitejește te-ai împotrivit, de dumnezeiasca văpaie a dragostei aprinzându-te, prealăudate Mucenice.

Umbra închinării celei păgânești ai gonit, că închinarea în Duh și în adevăr ca pe o rază ai lucit-o, preafericite.

Slavă...,

La lăcașul tău cu credință adunându-ne, îți săvârșim prăznuirea de peste an, slăvite Iuliu, cu evlavie și cu dragoste.

Și acum..., a Născătoarei:

Iarbă fiind eu, preauscată, focul patimii grabnic mă mistuie, Maică; ci scapă-mă, ceea ce Focul dumnezeirii ai încăput.

Cântarea a 6-a:

Irmos: *Rugăciunea mea...*

Luptându-te pentru legea Domnului, ai ținut făgăduințele tale până la moarte, slăvite Mucenice, Împărăția cerească și veșnică luându-o de la Hristos, Puitorul de lupte, slăvite.

Umbrindu-te cu umbrirea Duhului, în priveliște ai vestit cu râvnă *înțelepciunea de taină, ascunsă și mai înainte de veci a lui Dumnezeu*, a Celui ce prin moartea Sa înviere a dat muritorilor.

Slavă...,

Iubit-ai pe *Cel ce ne-a iubit*, pe Hristos, mai presus decât toate, *că nici viața, nici moartea, nici lipsa, nici strâmtorarea, prigoana, ori sabia de dragostea Acestuia n-au putut să te rupă*, viteazule.

Și acum..., a Născătoarei:

Născându-L pe Împăratul cerului și al pământului, Fecioară, cu trupul, Împărăteasă-a-toate ești, Maică, și Solitoare fierbinte la tronul Lui celora ce te laudă, de-Dumnezeu-Născătoare vestin-du-te.

CONDAC,

glasul al 8-lea:

Podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Pe Mucenicul cel destoinic și preaînțelept, pe Sfântul Iuliu, pe ostașul Ziditorului, să-l cinstim după dreptate toți credincioșii; că îndrăzneală dobândind la Împăratul ceresc, mijlocește celor care îl laudă, zicând: Bucură-te, de Hristos încununatule.

ICOS

Înger te-ai arătat pe pământ, Mucenice, și ostaș al Împăratului lumii; că întruparea Lui ai vestit și capul pentru El ți l-ai dat sabiei, de-trei-ori fericite; pentru aceasta auzi acestea:

Bucură-te, prin care Treimea se slăvește;

Bucură-te, prin care Satana se zdrobește.

Bucură-te, al poruncii dumnezeiești împlinitorule;

Bucură-te, al poruncii omenești dezlegătorule.

Bucură-te, turnule de neclintit al credinței lui Hristos;

Bucură-te, săgeată care străpungi pe vrăjmașii cei gândiți.

Bucură-te, că strălucești cu lumina lui Hristos;
Bucură-te, că izgonești negura necunoștinței;
Bucură-te, cel ce depărtezi năvălirile vrăjmașilor;
Bucură-te, cel ce încununezi pe credincioși cu daruri.
Bucură-te, prin care buna-cinstire se vestește;
Bucură-te, prin care se laudă Ziditorul.
Bucură-te, de-Hristos-încununatule.

SINAXAR

Sinaxarul zilei din Minei, apoi acesta:

În această zi, facem pomenirea Sfântului Mucenic Iuliu Veteranul, care a mărturisit pe Hristos în cetatea Durostorum la anul 304.

În timpul persecuției împăraților Diocletian (284-305) și Maximian Galeriu (305-311), ginerele său, s-a pornit mare persecuție contra creștinilor. În urma victoriei obținute în anul 297 contra perșilor, Maximian Galeriu, socotind pe nedrept că îndeosebi creștinii sunt vinovați de slăbirea și decăderea Imperiului Roman, a hotărât îndepărtarea soldaților creștini din armată, pentru că ei nu dădeau dovadă de vitejie ucigând în timpul luptelor pe dușmanii imperiului.

La Durostor, în provincia Moesia Inferior, a fost adus la judecată ostașul creștin Iuliu în fața dregătorului locului, Maxim, căruia i s-a spus că veteranul Iuliu nu vrea să asculte de poruncile împăraților, ca să jertfească zeilor.

Iuliu i-a răspuns lui Maxim că cele ce spun slujitorii sunt adevărate. „Nu disprețuiesc poruncile, desigur”, a spus el, „dar eu sunt creștin și nu pot face ceea ce vrei. Căci nu se cuvine să-L uit pe Dumnezeul meu Cel adevărat și viu”.

Maxim i-a zis: „Ce mare lucru este să tămâiezi (statuile zeilor și ale împăraților) și să pleci!”. Iar Iuliu a mărturisit: „Nu pot să disprețuiesc poruncile dumnezeiești și să mă arăt necredincios Dumnezeului meu”. De altfel, el își făcuse datoria de ostaș. De șase ori a mers la război și s-a luptat, fără să fie mai prejos decât alții. El a zis: „După gradul meu, sunt acum veteran. Mă tem totdeauna de Dumnezeu care a făcut cerul și pământul și Îi datorez neîncetat ascultare”.

Auzind acestea, dregătorul Maxim l-a îndemnat cu blândețe: „Iuliu, te văd bărbat înțelept și destoinic. Jertfește zeilor, convins fiind de mine, ca să dobândești o mare răsplată!”. Iuliu însă a rostit cu îndrăzneală: „Nu fac ceea dorești, ca să nu ajung la osânda cea veșnică”.

Maxim a căutat să-l înduplece, vorbindu-i mai departe cu blândețe: „Oare socotești, Iuliu, că este păcat să mă asculți pe mine? Eu nu te silesc, ca să nu pară că ai fost forțat. De aceea, mergi în siguranță la casa ta, primind solda pentru cei douăzeci de ani de slujire și nimeni nu va mai fi supărat din pricina ta”.

Iuliu i-a răspuns că banii aceștia ai diavolului și sfatul lui cel viclean nu

trebuie să-l lipsească de lumina cea veșnică. El nu poate tăgădui pe Dumnezeu și-l roagă să dea hotărârea împotriva lui ca împotriva unui creștin.

Maxim i-a spus din nou lui Iuliu: „De nu vei asculta de poruncile împărătești și de nu vei jertfi zeilor, îți voi tăia capul”. Iuliu a răspuns: „Bine ai gândit. Te rog deci, preabunule, pe sănătatea împăraților, să îndeplinești gândul tău și să dai împotriva mea hotărârea, ca să se desăvârșească juruințele mele”.

Maxim îl întâmpină iarăși: „De nu te vei întoarce și de nu vei jertfi zeilor, ți se va împlini dorința ta!”. Iuliu a zis cu tărie: „De voi merita să sufăr aceasta, îmi va rămâne o laudă veșnică”.

Maxim l-a îndemnat din nou: „Ia seamă la tine! De vei suferi pentru legile patriei (pământești), vei avea o laudă veșnică”. Iuliu însă răspunde: „Adevărat, pentru legi sufăr aceasta, dar pentru cele dumnezeiești”.

Maxim i-a spus : „Un om răstignit și mort (Iisus Hristos) v-a încredințat acestea? Vezi cât de nepriceput ești să te temi mai mult de un mort, decât de împărații care trăiesc?”.

Iuliu însă mărturisește: „Acela (Iisus Hristos) a murit pentru păcatele noastre, ca să ne dăruiască viața veșnică. Hristos Dumnezeu rămâne în vecii vecilor. Pe Acesta de-L va mărturisi cineva, va avea viață veșnică; cel ce-L va tăgădui va avea pedeapsă veșnică”.

Auzind această credință, Maxim i-a răspuns: „Deplângându-te, te sfătuiesc ca mai degrabă să jertfești zeilor, ca să trăiești împreună cu noi”. Iuliu a zis: „De voi trăi împreună cu voi, va fi pentru mine moarte. Dacă voi muri înaintea Domnului Hristos, voi trăi în veșnicie”. Maxim a stăruit, îndemnându-l să jertfească zeilor, căci altfel va porunci să fie ucis. Dar Iuliu a zis hotărât: „Am ales să mor pentru un timp, ca să trăiesc în veșnicie cu Sfinții!”.

Văzând credința sa neclintită în Mântuitorul nostru Iisus Hristos, dregătorul Maxim a dat această sentință: „Iuliu, nedorind să se supună poruncilor împăraților, primește pedeapsa tăierii capului”.

Și pe când îl duceau la locul de osândă, îl sărutau toți. Un oarecare Isihie, care era ostaș creștin și era și el închis, i-a zis Sfântului Mucenic: „Te rog, Iuliu, să împlinești cu bucurie făgăduința ta, ca să primești cununa pe care Domnul a făgăduit-o credincioșilor Săi, și să-ți amintești și de mine. Peste puțin și eu te voi urma. Te rog, salută pe Pasicrate și pe Valention, slujitorii lui Dumnezeu, care au luat-o înaintea noastră către Domnul, prin buna mărturisire”.

Iar Iuliu, sărutându-l pe Isihie, i-a zis: „Grăbește-te, frate, să vii în Împărăția cerurilor, căci au auzit făgăduințele tale cei pe care i-ai salutat”. Și primind Iuliu ștergarul, s-a legat la ochi și și-a acoperit capul, apoi s-a rugat fierbinte: „Doamne, Iisuse Hristoase, pentru numele Căruia pătimesc acestea, Te rog să binevoiești a primi sufletul meu laolaltă cu Sfinții Tăi Mucenici”.

Deci, slujitorul diavolului, tăindu-i capul cu sabia, a pus capăt vieții

pământești a preafericitului Mucenic, pentru mărturisirea credinței în Iisus Hristos, Domnul nostru, Căruia I se cuvine cinstea și mărirea în vecii vecilor.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmos: ***Tinerii din Iudeea...***

Ispitit cu arginții pierzători ai Satanei și de sfatul cel preaviclean, nu ți-ai umplut, Slăvite, dreapta ta spre vânzarea Celui care ne-a mântuit, răscumpărându-ne pe toți cu al Său sânge.

Urâciunea cumplită a închinării la idoli ai defăimat-o, vestind pe Ziditorul lumii și Mântuitorul, pe Hristos, Căruia cântăm: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...,

La lăcașul tău, Sfinte, cu osârdie pașii azi îndreptându-ne, lăudăm pe Cela ce pe tine, slăvite Mucenice, te-a slăvit, strigând: Bine ești cuvântat, Dumnezeul Părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei:

Isaia, Stăpână, mai înainte fecioară-maică te-a vestit, ca ceea ce ai rămas în naștere fecioară și la fel după naștere, născând pe Emanuil, pe Dumnezeu și Omul.

Cântarea a 8-a:

Irmos: ***Pe Împăratul ceresc...***

Inima și Duhul, fericite Iuliu, cu vitejia cea bună umplându-ți, ai luat în ceruri cununa biruinței.

Urmând cu moartea Biruitorului morții, capul tău spre tăiere ai plecat, zdrobind căpățâna șarpelui, Mucenice.

Urmând în toate *Dumnezeului păcii,* sub picioarele tale frumoase ai zdrobit pe satana, prealăudate Iuliu.

Lăudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, pe Domnul.

Adânc înfiptă și întemeiată pe piatră, pe Hristos, temelia având-o, puhoiul ispitei nu te-a clintit, slăvite.

Și acum..., a Născătoarei:

Ocrotitoarea celor ce pururea te cântă de-Dumnezeu-Născătoare, păzește-i pe cei ce își pun, Stăpână, nădejdea în tine.

Cântarea a 9-a:

Irmos: ***Fecioară Preacurată...***

Din viața stricăcioasă la cea nestricată cu sfinte luptele tale pentru Hristos, dumnezeiescule Iuliu, astăzi te-ai mutat.

Uitarea și nici vremea nu au putut, Mucenice, să întunece ziua ta aceasta, ci ca un soare răsare celor ce te cinstesc.

Slavă...,

Cu oștile din ceruri și cu Mucenicii la Dumnezeu mijlocește-ne pururea, prealăudatule Iuliu, iertarea păcatelor.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Nădejde nesurpată celor în necazuri, de-Dumnezeu-Născătoare, ești pururea și bucurie, Fecioară, celor înviforați.

LUMINÂNDA

glasul al 2-lea:

Podobie: ***Femei auziți...***

Cu arma Crucii întrarmat de-chinuri-purtătorul Tău, nebiruitule, Doamne, a biruit întru Tine puterile potrivnice și pe tiranul cel cumplit, și pentru Tine S-a luptat și împărățește cu Tine în veci, Împărate a toate.

Slavă..., Și acum..., **a Praznicului.**

LA LAUDE

Se pun stihirile pe patru,

glasul al 4-lea:

Podobie: ***Ca pe un viteaz...***

Cu porfiră, înroșită în sângele trupului tău astăzi împodobit fiind, Slăvitule, și încununat având creștetul cu slava cea veșnică, și semnul Crucii purtând ca pe un sceptru în dreapta ta, preaviteazule, împreună împărățești cu Domnul, cu Acesta, Mucenice, neîncetat veselindu-te.

Cu cinstita ta patimă ai închipuit a Domnului Patimă cinstită, nebiruitule, și întru chinuri biruitor slăvit arătându-te, în maica cetăților, cea de sus, locuiești acum, bucurându-te și fiind îndumnezeit prin părtășie; pentru care al tău praznic îl săvârșim cu evlavie.

Așteptarea ***plinindu-ți-o și nădejdea***, **Slăvitule, ai primit cumplită tăierea capului, minunat propovăduind pe Domnul Cel răstignit, căci** ***câștig ai socotit a fi moartea***, **înțeleptule, – ca Apostolul – și** ***viață – Hristos***; **Căruia pururea mijlocește-ne iertare, de-Dumnezeu-iubitorule.**

Celor care săvârșim cu evlavie sfântă prăznuirea ta cea de peste an, la Dumnezeu mijlocește-ne cu bună îndrăznirea ta iertare greșelilor Sfinte Iuliu, slăvitule, arătându-ne ai vieții părtași, preafericite, ai celei nepieritoare, de-Dumnezeu-iubitorule.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Îngerilor părtaş te-ai făcut Sfinte Mucenice, în privelişte cu bărbăţie propovăduind pe Hristos; că toate ale lumii defăimându-le ca şi cum n-ar fi, credinţa ca pe o ancoră tare ai ţinut; şi frica de împăraţi şi de tirani lepădând-o, cu bună îndrăzneală şi bărbăteşte L-ai mărturisit pe El Domn al tuturor a fi, şi Dumnezeul şi Împăratul nostru. Pentru aceasta, şi rătăcirea idolească izgonind, cu cetele Sfinţilor te veseleşti în ceruri, rugându-te neîncetat să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Praznicului.

Doxologia Mare. Troparele, Ecteniile, Otpustul, Ceasul întâi.

LA LITURGHIE

Fericirile se pun din cântarea a 3-a a Praznicului pe 4 şi din cântarea a 6-a a Sfântului, pe 4.

Întru împărăţia Ta când vei veni, pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Pe 12

Fericiţi cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăţia cerurilor.

Fericiţi cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericiţi cei blânzi, că aceia vor moşteni pământul.

Fericiţi cei flămânzi şi însetaţi de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui.

*****

Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

******

Fericiţi făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

******

Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate, că a acelora este împărăţia cerurilor.

****

Fericiţi veţi fi când, din pricina Mea, vă vor ocărî şi vă vor prigoni şi, minţind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Luptându-te pentru legea Domnului, ai ţinut făgăduinţele tale până la moarte, slăvite Mucenice, Împărăţia cerească şi veşnică luându-o de la Hristos, Puitorul de lupte, slăvite.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Umbrindu-te cu umbrirea Duhului, în priveliște ai vestit cu râvnă *înțelepciunea de taină, ascunsă și mai înainte de veci a lui Dumnezeu*, a Celui ce prin moartea Sa înviere a dat muritorilor.

Slavă...,

Iubit-ai pe *Cel ce ne-a iubit*, pe Hristos, mai presus decât toate, *că nici viața, nici moartea, nici lipsa, nici strâmtorarea, prigoana, ori sabia de dragostea Acestuia n-au putut să te rupă*, viteazule.

Și acum..., a Născătoarei:

Născându-L pe Împăratul cerului și al pământului, Fecioară, cu trupul, Împărăteasă-a-toate ești, Maică, și Solitoare fierbinte la tronul Lui celora ce te laudă, de-Dumnezeu-Născătoare vestin-du-te.

TROPARUL

Glasul al 5-lea:

Podobie: *Pe Cuvântul...*

Cu podoaba virtuților strălucind și împodobit cu lumina muceniciei fiind, Sfinte Iuliu, strălucești mai mult decât soarele, diamantule slăvit, luminând pe cei ce-ți fac cu dragoste pomenirea cea de-lumină-purtătoare, de-Hristos încununatule.

CONDAC,

glasul al 8-lea:

Podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Pe Mucenicul cel destoinic și preaînțelept, pe Sfântul Iuliu, pe ostașul Ziditorului, să-l cinstim după dreptate toți credincioșii; că îndrăzneală dobândind la Împăratul ceresc, mijlocește celor care îl laudă, zicând: Bucură-te, de Hristos încununatule.

APOSTOLUL

Epistola a II-a către Romani (8: 28-38):

Trecut-am prin foc și prin apă, și ne-ai scos pe noi la odihnă.

Stih: *Cu foc ne-ai lămurit pe noi, cum se lămurește argintul.*

„Fraților, știm că Dumnezeu toate le lucrează spre bine celor ce-L iubesc…” ***(Caută la ziua de 12 mai).***

Aliluia. Glasul al 4-lea.

Strigat-au drepții și Domnul i-a auzit pe ei și din toate necazurile i-a izbăvit.

Multe sunt necazurile drepților și din toate îi va izbăvi pe ei Domnul.

EVANGHELIA

Evanghelia de la Luca (12: 8-12)

„Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, și Fiul Omului...” (*caută la liturghia din 21 octombrie).*

Chinonic.

Întru pomenire veșnică va fi dreptul. Aliluia.

SFÂRȘIT
ȘI LUI DUMNEZEU LAUDĂ.

Stihuri.

Cu Mucenicii, Sfinte Iuliu, în ceruri, la Dumnezeu pentru Sabin mijlocește.